

Štvrtok 14. apríla 2016

Text: Ez 34, 1 – 16

¹Potom mi zaznelo slovo Hospodinovo: ²Človeče, prorokuj proti pastierom Izraela! Prorokuj a povedz im, totiž pastierom: Takto vraví Hospodin, Pán: Beda pastierom Izraela, ktorí pasú sami seba! Či pastieri nemajú pásť stádo? ³Tuk jete i vlnou sa odievate, tučné zvieratá zabíjate, ale stádo nepasiete. ⁴Slabé ste neposilňovali a choré neliečili, poranené neobväzovali a porozháňané nezavracali, ani stratené nevyhľadávali, ale ovládali ste ich mocou a násilím. ⁵Preto boli rozptýlené, bez pastiera, slúžili za potravu všelijakej divej zveri a boli rozptýlené. ⁶Moje ovce blúdili po všetkých vysokých kopcoch i po celej širšej krajine, sú rozptýlené moje ovce, ani ich nik nehľadá. ⁷Preto, pastieri, počúvajte slovo Hospodinovo: ⁸Akože žijem - znie výrok Hospodina, Pána - pretože moje stádo sa stalo korisťou a moje ovce slúžili za pokrm všelijakej divej zveri, pretože nebolo pastiera a pastieri sa nestarali o moje stádo, ale pásli samých seba, a moje stádo nepásli - ⁹preto, pastieri, počúvajte slovo Hospodinovo: ¹⁰Takto vraví Hospodin, Pán: Ajhľa, ja som proti pastierom, budem vyhľadávať svoje stádo z ich ruky a nedovolím im pásť stádo; pastieri už nebudú pásť samých seba! Tak vytrhnem svoje ovce z ich tlamy a už im viac nebudú pokrmom. ¹¹Lebo takto vraví Hospodin, Pán: Teraz som tu ja; pozhľadúvam svoje ovce a postarám sa o ne. ¹²Ako sa pastier stará o svoje stádo v deň, keď je uprostred svojho rozptýleného stáda, tak sa aj ja postarám o svoje ovce a vytrhnem ich zo všetkých miest, do ktorých boli zahnané za oblačného a tmavého dňa. ¹³Vyvediem ich z národov, zhromaždím ich z krajín, dovediem ich na vlastnú pôdu a budem ich pásť na izraelských vrchoch, v údoliach riek a na všetkých osídlených miestach krajiny. ¹⁴Na dobrej paši ich budem pásť a na vysokých izraelských vrchoch bude ich pastvina. Tam budú líhať na dobrej pastve a na dobrej paši sa budú pásť na vrchoch Izraela. ¹⁵Ja sám budem pásť svoje stádo a ja mu umožním odpočívať - znie výrok Hospodina, Pána. ¹⁶Stratené vyhľadám, porozháňané zavrátim, poranené obviažem a choré posilním, ale tučné a silné vyhubím; budem ich pásť, ako sa patrí.

Piesne: ES č. 258, 288

Zamyslenie nad Božím slovom:

Prvá polovica tejto kapitoly opisuje veľmi smutný stav národa. Zodpovednosť za žalosnú situáciu niesli pastieri – predstavitelia národa. Obraz pastiera a oviec je v celom Písme spomínaný veľmi často. V dobe Starej zmluvy (i keď Hospodin bol pastierom Izraela – v. 31) boli za pastierov považovaní kňazi, kniežatá, králi, ale aj učitelia zákona. V tej prvej polovici kapitoly Boh cez proroka Ezechiela odhalil tri hriechy vtedajších zodpovedných v národe:

1. nestarali sa o tých, ktorí im boli zverení;
2. namiesto služby národu ťažili pre seba, využívali svoje postavenie, obohacovali sa;
3. ignorovali trpiacich.

Pán Ježiš sa stal tým dokonalým Pastierom, na ktorom sa naplnilo aj slovo z veršov 11 – 16. Avšak vďaka Jeho obeti a vzkrieseniu všetci, ktorí v Neho uverili, stali sa kňazmi – teda zodpovednými za iných, aby sa prihovárali, aby ostatným slovom i životom zvestovali evanjelium. I keď vážne slová tejto kapitoly sa dnes najviac vzťahujú na duchovných (lebo oni nesú zodpovednosť pred Bohom ako pastieri za zverené im stádo), predsa každý z nás má okruh tých, ktorí mu boli zverení: všetci nesieme zodpovednosť za svoje deti, za svojich susedov, vlastne za kohokoľvek, koho nám Boh pošle do cesty. Ako slúžime, ako sa staráme o tých, ktorí nám boli zverení? Nepodobáme sa pastierom v dobe Ezechiela, ktorí sa kochali len v sebe? Nehľadáme svoj zisk alebo minimálne pochvalu, uznanie, ocenenie za svoju službu? Nepomáhame druhým len preto, lebo vieme či očakávame, že náš záujem sa nám nejakým spôsobom vráti? Skláňame sa k tým, ktorí nám náš záujem, našu službu nijako nemôžu odplatiť? Hoci žijeme v dobe Novej zmluvy, Boží postoj k zlým pastierom sa nezmenil. Navyše Jeho súd bude ešte prísnejší pre tých, ktorí – zvestujúc Božiu milosť, ktorá je nám dávaná zdarma – chceli obohatiť samých seba. Amen.

Modlitba:

Nebeský náš Otče, Tvoje slovo prináša nádej, radostné posolstvo; avšak Tvoje slovo zvestuje aj Tvoju prísnosť oproti tým, ktorí službu Tebou zverenú nevykonávajú správne. Ty odhaľuješ pravdu, Ty skúmaš naše motívy. Nechceme súdiť iných, pretože všetci zlyhávame v nesení zodpovednosti za iných. Neboli sme a nie sme správnymi pastiermi pre svoje deti, vnúchatá. Nie

sme tými, ktorí pravidelne vysielajú prosby za tých, ktorí žijú v našom okolí. Vidiš, ako sa často kocháme sami v sebe; akí sme hrdí, že my sme iní, veď my Tebe slúžime. Vyznávame, že veľmi často pasieme samých seba, že z našich srdc sa vytratil súcit a milosrdenstvo. Prosíme, odpusť nám to. Obnov nás, Pane. Obnov nás svojím Duchom, aby sme sa viac podobali Tebe, Ježiši Kriste. Ty si ten dokonalý Pastier. Prosíme, uč nás a ved' nás. Amen.

Mgr. Lubomír Ďuračka, zborový farár v CZ ECAV Nové Mesto nad Váhom (POS)